

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 16 mars 1933 kl. 4 e. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 3, i anledning av motion, I: 121, angående utredning om skärpt lagstiftning till förhindrande av sådana olycksfall vid motortrafik, vilka föranledas genom förtäring av starka drycker.

I en inom första kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott *Motionen.* hänvisad motion, nr 121, har herr *Bergman m. fl.* hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t med beaktande av i motionen anförda synpunkter täcktes låta utreda frågan om behovet av skärpt lagstiftning till förhindrande av sådana olycksfall vid motortrafik, vilka föranledas genom förtäring av starka drycker, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill denna utredning kan föranleda.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet får erinra därom, att vid 1932 års riksdag väcktes motion, I: 101, *Utskottet.* av i huvudsak samma syfte som här förevarande, eller om skärpta bestämmelser rörande motorförarens förhållande till bruket av starka drycker. I sitt över motionen avgivna utlåtande, nr 1, anförde första kammarens andra tillfälliga utskott följande:

”Utskottet är fullkomligt ense med motionärerna därutinnan, att för motorförare bruk av alkoholdrycker, under färd och under så lång tid dessförinnan, att verkan därav kan göra sig gällande under färden, utgör en allvarlig fara för trafiksäkerheten och att därför kraftiga åtgärder äro motiverade för att i görligaste mån borteliminera de risker, som orsakas av motorförarens användande av starka drycker. Emellertid anser sig utskottet böra erinra därom, att en avsevärd skärpning av bestämmelserna rörande motorförarens förhållande till bruket av starka drycker förordades av 1930 års riksdag och att samtidigt ytterligare skärpning av bestämmelserna, varom motionsvis framlades förslag vid samma tillfälle, icke godtogs av riksdagen. Den av Kungl. Maj:t den 20 juni 1930 utfärdade motorfordonsförordningen innehåller nu de av riksdagen förordade skärpta bestämmelserna. Att redan nu, innan tillräcklig erfarenhet vunnits om dessa nya skärpta bestämmelsers effektivitet, begära utredning om ändrade och skärpta bestämmelser, finner utskottet icke lämpligt och anser sig därför böra avstyrka bifall till motionen.”

Första kammaren beslöt i enlighet med utskottets hemställan.

Utskottet, som även i år vill understryka den allvarliga innebörden av frå-

gan om motorförarens förhållande till spritdrycker, får med hänsyn till att sådana synpunkter eller skäl i förevarande motion icke anförts, som kunna giva anledning till annat yrkande än det, vartill utskottet kom år 1932, härmed avstyrka bifall till motionen.

Utskottet hemställer,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 9 mars 1933.

På utskottets vägnar:

O. A. NORDBORG.

Närvarande: herrar *Nordborg, Forsslund, Bengtsson,* Björck, John T., von Heland, Hjalmarsson,* Velandér och Hansson, Jacob.**

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herr *John Björck*, som ansett, att utskottets utlåtande bort hava följande lydelse:

Utskottet får erinra därom — — — utskottets hemställan.

Det kan — formellt sett — ligga nära till hands att även nu, med anförande av ovan angivna skäl, avvisa den i år väckta motionen. Men saken är alltför allvarlig för att statsmakterna ytterligare skulle uppskjuta ärendet i avvaktan på erfarenheter av nu gällande lagstiftning. Enligt officiell statistik för åren 1927—1931 dödades vid motorfordonsolyckor i vårt land under denna tid 1,458 personer. Att en mycket stor del, kanhända de flesta av dessa olyckor förorsakats av att den, som fört bilen, varit påverkad av starka drycker, torde ingen vilja bestrida. Tillgänglig statistik dels för vårt land i sin helhet, dels enbart för Stockholm, den sistnämnda omfattande även år 1932, över indragna körkort visar, att över 70 % av dessa indragningar föranletts av vederbörandes onykterhet. Dessa siffror ge tydligt vid handen, att det ej är bra som det är,

utan att kraftiga åtgärder äro av nöden för att åtminstone i någon mån råda bot på missförhållandena. Våra grannländer Norge och Danmark föra noggrann kontroll över motorfordonsolyckornas orsaker för att på detta sätt genom lagstiftning kunna förebygga dem. Flera länder, särskilt England och Holland, ha avsevärt strängare lagstiftning på detta område än vårt land.

På grund av vad som här anförts får utskottet hemställa,

att första kammaren för sin del måtte besluta hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t med beaktande av i motionen anförda synpunkter täcktes låta utreda frågan om behovet av skärpt lagstiftning till förhindrande av sådana olycksfall vid motortrafik, vilka föranledas genom förtäring av starka drycker, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill denna utredning kan föranleda.
